

1. Bankovky (Ladislav Straka)

1. Dnes náladu mám výbornou prakticky už od rána,
nebo při pohledu do portmonky juknul na mě Smetana,
hned si skočím koupit mýdlo a lahvičku šampónu,
pak si nechám rezervovat na večer stůl v Alcronu.
2. Večer to byl prímovej, náramně se vydařil,
nebyť to tak nóbl podnik, řekl bych, že jsem se napařil,
v peněžence zůstala mi bankovka jediná,
naštěší na zadní straně má obrázek Devína.
3. Nazítří mám opět žízeň, a ne právě maličkou,
jen musím potkat jiný podnik, už ne áčko s hvězdičkou,
jeden právě takovej mi náhodou pad' do rány,
přežily to jenom jedny pomačkaný Hradčany.
4. Dál už musí stačit trojka s neochotnou obsluhou,
Staropramen s řídkou pěnou a Myslivec na druhou,
pomyslení na portmonku večer mi pak nedá spát,
štěstí je teď karmínové a má číslo padesát.
5. Pak k obědu mám guláš a jako aperitiv rum,
večer už jen rádio a žádněj restaurační šum,
při pohledu do portmonky je mi vskutku prabídně:
pravé oko Jana Žižky zírá z ní dost nevlídně.
6. Pátý den jen o česnečce, v bytě ozón úžasný,
Žižka odtáh' k Sudoměři, další osud nejasný,
letmý pohled do portmonky nepřidá na náladě:
zmizely i pionýrky na hnědavém podkladě.
7. V bufetu na nádraží je tlačeniče urputná,
„promiňte, já myslel, že pánovi už nechutná,“
trapný je střet s majitelem u jednoho talíře,
zvlášť když je to hulvát a má pracky uhlíře.
8. Tuším, že dnes povečeřím na erární útraty,
zítra už jen pouhé tři dny zůstanou do výplaty,
abych rychle zalistoval v učebnici bontónu,
než se ten můj kolovrátek zas roztočí v Alcronu.

2. Fackovací panák (Ladislav Straka)

1. Dali ho na podstavec pro legraci, dodavače psychické vzpruhy,
nad ním nápis „panák fackovací“, tváře v barvách duhy,
odložte směle ostých stranou, ukažte svou sílu,
třebaže nemá na vybranou, jen se mějte k dílu,
nedejte se zvíkat tím, že vztek je špatný rádce,
on už něco vydrží, má to v popisu práce.
2. Jen si pojd' ulevit, študáku, ty s růžovými oušky,
co jsi skládal na pajdáku přijímací zkoušky,
ten, kdo od tebe opisoval, bude tvý děti učít,
osud s dlouhou paží úřadoval, za to můžeš ručit,
dva roky uplynou jako voda, pak to zkusíš znova,
facka ti více chuti dodá než slova, slova, slova.
3. Odlož, dědo, stranou vyznání a chuť na džbánek piva,
rychleji ti uběhne čekání na přiděl oběživa,
prostál jsi půlku dne ve výseku na hubený kuře,
k tomu ta cukrovka, je to k vzteku, ale mohlo být i hůře,
tak si pojd' bouchnout, třebaže máš už ochablé svaly,
snadněji aspoň spolykáš, co tě v krku pálí.
4. No, jen se přidej k ostatním, ty, co tam stojíš v krytu,
i když ten panák nevlastní klíče k novému bytu,
život bude chvíli veselejší bez velkého křiku,
než zas někdo potřebnější přibude v pořadníku,
tak mu do tý jeho papuly nandej, co se vejde,
panák pro pár facek nebulí a tebe to přejde.
5. Před námi stojí panák fackovací s nabobtnalou lící,
dávno už přestal být pro legraci, možná by chtěl taky něco říci,
tvář sice pořád nastavuje se zdvořilostí granda,
jak se ale něco dlouho opakuje, přestává to být sranda,
nikdy všechno nemůže být akorát, kdo šetří, má však za tři,
třeba jednu na podstavci bude stát, kdo tam skutečně patří.

3. In Fernet veritas (Ladislav Straka)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & & C \\ G & & \text{Ami} \\ \text{abych v\u017edy a vsude pravdu \u0159ikal,} \\ & & C \\ \text{\u010das od \u010dasu byla za ni pochvala,} \\ G & & \text{Ami} \\ \text{ale mnohem \u010dast\u011bj\u00ed jsem pykal,} \\ Dmi & & G \\ \text{kr\u00e1sn\u011b je \u017dit s otev\u0159enou n\u00e1ru\u010d\u00ed,} \\ C & & E^7 \\ \text{ka\u017d\u00e1 nov\u00e1 mod\u0159ina v\u0161ak pou\u010d\u00ed,} \\ \text{Ami} & & C \\ \text{\u017e je t\u0159eba u\u017e\u00edvat ji s rozvahou,} \\ G & & \text{Ami} \\ \text{a tak jsem si prost\u011b zvykal.} \end{matrix}$
2. Sv\u011bt kolem se tv\u00e1\u0159il celkem nevinn\u011b,
ale op\u00edt rohl\u00edkem se nedal,
a\u017e do\u010det' jsem se, \u017e je pravda ve v\u00edn\u011b
a dlouho tu knihu k o\u010d\u00edm zvedal,
pak sehnal jsem takhle v p\u016fl\u00ed prosince
baculatej demiz\u00f3nek Vav\u0159ince
a s kamar\u00e1dem odnaproti z bar\u00e1ku
na dn\u011b pravdu usilovn\u011b hledal.
- $\begin{matrix} C \\ \text{R: Te\u010f (pak) vol\u00e1m: kr\u00e1lovstv\u00ed za tabletu algeny} \\ Dmi & & G \\ \text{a za sklenici studen\u00e9 vody,} \\ C \\ \text{pro\u010d m\u00e1 viz\u00e1\u017e doznala prom\u011bny,} \\ Dmi & & G \\ \text{j\u00f3, to jsem asi n\u011bkde potkal schody,} \\ Dmi & & G \\ \text{p\u0159i\u0161el jsem v jednu, ve dv\u011b nebo v p\u016fl t\u0159et\u00ed,} \\ C & & \text{Ami} \\ \text{marn\u011b sv\u00e1d\u00edm souboje s pam\u011bt\u00ed} \\ G & & \text{Ami} \\ \text{a permon\u00edci v z\u00e1tylku sb\u00edraj\u00ed lacin\u011b body.} \end{matrix}$
3. Zal\u00edbilo se mi pravdy hled\u00e1n\u00ed
a za\u010dal se k n\u011bm\u016f vracet,
n\u011bkdy z toho vze\u0161lo tvrd\u011b utk\u00e1n\u00ed
se stat\u00ed z\u00e1kona 120,
pravda sice v alkoholu nebyla,
z\u0159ejmn\u011b sama z m\u011bho nitra p\u0159\u00fd\u0161tila,
a tak p\u0159\u00edtel\u00edck\u016f za\u010dlo zvolna ub\u00fdvat
a \u010das\u00f3 p\u0159\u00edst\u00e1l pod nohama klacek.
4. Pravda toti\u017e m\u00edv\u00e1 r\u016fzn\u011b dopady,
t\u0159eba\u017e jde jen o pouhou v\u011btu,
hor\u0161\u00ed je, kdy\u017e v\u011bty stav\u00ed\u0161 do \u0159ady,
a\u0159 u\u017e p\u0159\u00ed v\u00edn\u011b \u010d\u00ed p\u0159i fernetu,
na\u0161t\u011b\u0161t\u00ed za dva \u010dty\u0159\u00ed hrub\u011bho
nelze dozr\u00e1t v p\u0159\u00edl\u00ed\u0161 pravdomluvn\u011bho,
a tak aspo\u0148 o \u010dvtvrtletn\u00edch p\u0159\u011bm\u00ed\u00edch
vytmav\u00edm to hned cel\u011bm\u016f sv\u011btu.
- $\begin{matrix} G & & \text{Ami} \\ \text{R: + [: a permon\u00edci v z\u00e1tylku sb\u00edraj\u00ed lacin\u011b body ... :]} \end{matrix}$

4. Na divadle (Ladislav Straka)

1. $\begin{matrix} C & F & C & F & G^7 & C \\ \text{Uteklo jenom p\u00e1r let, co svl\u011bkli jsme klukovsk\u00fd \u0161at,} \\ & F & C & F & G^7 & C \\ \text{d\u0159\u00edve, ne\u017e spo\u010d\u00edt\u00e1 p\u011bt, u\u017e jsme se u\u010dili hr\u00e1t} \\ F & & G^7 & C & & G^7 \\ \text{na mal\u011b sc\u011bn\u011b \u010d\u00ed v\u00fd\u0161, jak\u011b kdo \u0161t\u011b\u0161t\u00ed m\u011bl,} \\ C & & F & G^7 & F & C \\ \text{\u017eivot n\u00e1s do rol\u00ed obsadil v\u011bt\u0161inou, jak s\u00e1m cht\u011bl.} \end{matrix}$
2. \u017e\u011b mal\u00fdch rol\u00ed nen\u00ed, v\u011b\u0159il snad ka\u017e\u010d\u00fd z n\u00e1s,
m\u00edt hlavu na u\u010den\u00ed chce to, a tak\u011b p\u0159\u00fd \u010das,
tak jsme se u\u010dili text \u010das\u00f3 a\u017e do r\u00e1na,
p\u0159ed sebe hled\u011bli s nad\u011bj\u00ed o\u010d\u00edma Cyrana.
3. Na hlavu rozp\u00e1lenou n\u011bkdy jsme d\u00e1vali led,
jezdili na \u010dervenou a v\u0161echno cht\u011bli m\u00edt hned,
n\u011bkter\u00ed zatou\u017eili sami sv\u016fj sc\u011bn\u00e1\u0159 ps\u00e1t,
s t\u011bma se rej\u017ea nemazlil, na men\u0161\u00ed sc\u011bnu \u0161li hr\u00e1t.
4. Ten, kdo m\u011bl nesm\u011bl\u00fd hlas, dost\u00e1val jen sem-tam \u0161t\u011bk,
p\u0159\u00e1zdno pak z\u016fstal\u00f3 v n\u00e1s a v \u0161atn\u011b rozlitez vzt\u011bk,
na zdi u\u017e se mnohokr\u00e1t vym\u011bnil kalend\u00e1\u0159
a kompars d\u00e1l chod\u00ed na port\u00e1l hrdin\u016f nastav\u00ed tv\u00e1\u0159.
5. A\u017e z tv\u00e1\u0159\u00ed pod l\u00edcidly do\u010dista zmizela krev,
v du\u0161\u00ed, co v t\u011ble bydl\u00ed, pomalu odezn\u011bl zp\u011bv,
z\u016fstal jen n\u011bm\u00fd klaun, kter\u00fd by s chut\u00ed \u0159val:
„Zastavte sv\u011bt, chci vystoupit!“ - ten ale to\u010d\u00ed se d\u00e1l ...

5. Něco pro Sally (Ladislav Straka)

- G* Dobrej kámoš, stará vojna, *C* jednou večer při měsíci
C zbláznil se do sedmnáctky a chyt' druhou pryskyřici,
C ztrestán dvěma manželstvími a dosti mdlým rozumem,
C rozhodl se do třetice rozdat si to s osudem,
C marný bylo všechno moje snažení,
C jen zkuste dostat kozla z mladýho lupení,
G řek' jsem mu: dej si sám pár facek, at' tě hlava nezebe,
C a koukej pěkně přitlačit, děláš to pro sebe!
- Po dvou týdnech přednášek jsem nad ním zlámal sukovici,
hlavu už měl jako škopek, jen ji dát na kolejnici,
zvedl ji však důstojně jak jeden z markýzů
a odkvačil dlouhým krokem za ní na dýzu,
aby měl na parketu čisto v kebuli,
na WC si párkrát čichnul čikuli z čutory,
pak ve snaze vytáhnout se na ty cucáky
zauzžil si při metalu v lejtkách křečáky.
- Kámoš je však stará vojna, nic ho jen tak nepoloží,
není přece žádný mejdlo, za dvě pade levný zboží,
denně dlabe zeleninu, po snídani dělá kliky,
každý večer cvičí v rytme i na úkor erotiky,
dokonce na přání té své feminy
tříbarevným přelivem zakryl šediny,
no zkrátka: dobře jsem se bavil, ale pak mě přešel smích,
když si natáh' řetězy na sako z tanečnic.
- Jednou ale její táta počkal na ně před průchodem,
málo se mu líbil pankáč deset roků před důchodem,
pro kámoše byl to věru nečekaný příval citu,
když na bradě vybuchlo mu dvacet deka dynamitu,
sotva se pak za týden probral z otřesu,
zasedl, vzal pero a papír z notesu a napsal:
pomoz, milá Sally, v tuto chvíli zlou,
rodiče jsou nepřející a nic nechápou.
- Po tý lásce pochybený půl roku už byla veta,
než mu ji zas připomněli na stránkách Mladýho světa,
k problému se ponejprv vyjádřila paní Sally,
čtenáři pak superblba v dopisech z něj udělali,
kámoš musel třikrát změnit profesi,
než mu odrostly duhový pačesy,
a nyní coby hlavní pořadatel v klubu Roháček
preventivně ve dveřích už mlátí pankáče.

6. Probuzení (Ladislav Straka)

- C* Pro slabší nervy nebylo to málo,
F co se mi na dnešek v noci zdálo,
C a když mi došlo, že to nebyl sen,
C někde jsem asi udělal botu,
F ještě před koupelí ve svém potu,
C no žádná pohádka a la Andersen.
G7 Po probuzení vidím k svému děsu,
C že jsem nepřišel sám domů z plesu,
tady už neplatí žádné kdyby,
F v tom snu padaly manželské sliby
C a bůhví, co ještě bylo na přetřesu.
- Co vedle mě leží, nevypadá mladě,
cvičila už na Strahově v první řadě,
když se tam ještě slétali Sokoli,
její hrud' má parametry Solné pláně,
můj výraz králíka po první ráně
neúspěšně s šokem zápolí.
Protírám si nevěřičně zraky,
potom obzor zahalují mraky,
tohle je předem prohraná sázka,
z mužatky těžko se dělá kráska,
jseš, osude, lempl - a já taky.
- Dnes už ji nazývám svojí milou,
získala si mě osobnosti silou,
má jiskru, co oheň zapálí,
za pomoci otcova pásku
vyznávám jí ochotně lásku,
s optimismem hledím do dále.
Budoucnost se nejví tak černá,
to je pro mě hlavní mince berná:
trvanlivě jsem koupil zboží,
žena s tváří zvoníka od Matky Boží
[: bude aspoň zaručeně věrná. :]

7. V kavárně (Ladislav Straka)

- C*
1. V kavárně hotelu U zlatého koryta
Dmi
panuje od rána slavnostní nálada,
G
nejedna sklenička byla tu už vypita
C F G C
a všichni šklebí se jako zamlada.
 2. Koňak tu nejmíň pět hvězdiček vždy musel mít,
další se třpytily v kapsách a na klopách,
vždycky tu platilo „postaru nedá se žít“,
a vedle ve čtyřce na stěnu dopadal hrách.
 3. Až v noci na dnešek do postelí s nebesy
klimatizátor přivál nové myšlení,
v kavárně točí se Black and White a Hennessy,
je přece pádný důvod k slavení.
 4. Trochu se změnil pořádek zasedací,
kdo seděl u okna, je teď blíž u dveří,
jen koukej, světe, jaký se dějou věci,
a vedle ve čtyřce guláš se večeří.
 5. Nováček ve tváři plane jak suhej vích,
oči mu blejskají pod novou frizurou,
dvacet let škrtal autorům ve scénářích,
teď buší do stolu a řve: „Pryč s cenzurou!“
 6. Cinkání skleniček slábne pod sytými hlasy,
až celou kavárnou zní jeden mohutnej sbor:
„Sláva buď noci, co odnesla pryč starý časy!“,
a vedle ve čtyřce řeší se banální spor.
 7. Pomyšlení na tu noc podivně zebe,
vlekla se, i když se může zdát, že byla krátká,
a vedle ve čtyřce tak nějak sama od sebe
utichla písnička Bratříčku, zavírej vrátka ...

8. Vrabčák (Ladislav Straka)

- D A⁷*
1. Jednou takhle vrabčák Jura pohádal se se starou
D
krátce poté, co se vrátil domů mírně pod parou,
A⁷
včera průšvih, dneska malér vysloužil si pro změnu,
D
tak odletěl trucovat na televizní anténu,
G D
jak tak na ní zarmouceně sedí
A⁷ D
a do světa uraženě hledí,
G D
cítí náhle pod nohama mírné brnění,
A⁷ D
za chvíli je v limbu a má divné vidění.
 2. Jeden pořad střídá druhý, většinou jde o práci,
sem-tam někdo oprašuje pět let starou senzaci,
v reklamách se objevuje tranzistorák na splátky,
v devatenáct třicet potom začínají pohádky,
se vztyčeným prstem kdosi křičí
o lumpech v tom horším zahraničí,
důležité vůbec není, co, kdo, kdy a nač,
ale co si o tom všem má myslet posluchač.
 3. Když z toho má milý Jura v celém těle vibraci,
procitne a pomalu se do reálu navrácí,
hlavičku má sice nyní dokonale zmatenou,
ale ještě se mu nechce letět domů za ženou,
zvědavost, ta vrabčákovi nedá,
na vedlejší anténu si sedá,
netuší ta duše prostá, vážně, na mou věru,
tahle že je namířena do jiného směru.
 4. Sotva přijde brnění a po něm opět spánek,
vrabčák má zas vidění a je z toho janek,
ze všeho tu číší klid, veselí a pohoda,
za chvíli se ukazuje, že to není náhoda,
svěží vzduch tu ze všech směrů duje
a názory nikdo nevnučuje,
Jura všechno sleduje a hlava se mu točí,
kdyby teďka upadnul, nejspíš si odře oči.
 5. Za předsedou hejna Jura hned po ránu přiletí
a všechno mu vypravuje jednou, dvakrát, potřetí,
ten má ale moc daleko do výborné nálady,
praví přísně: „Juro, zavři zobák na tři západy,
na to, co jsi viděl, hned hoď lejno,
já nechci mít pomýlené hejno,
příště k jiné podívané při svém trucu tihni,
anténám ve vlastním zájmu raději se vyhni.“
 6. Poslech' Jura autoritu a vrátil se za starou,
od té doby je však téměř každodenně pod parou,
po tradiční hádce když se potom dává do latě,
strká hlavu do zásuvky od rozhlasu po drátě
a svým dětem na vědomí klade,
že ten, kdo lže, většinou i krade,
pokud tedy nechtějí mít tátu zloděje,
ať se neptaj', jak to na tom světě vlastně je.

1. Ladislav Straka
2. Ladislav Straka
3. Ladislav Straka
4. Ladislav Straka
5. Ladislav Straka
6. Ladislav Straka
7. Ladislav Straka
8. Ladislav Straka

Bankovky	1
Fackovací panák	1
In Fernet veritas	2
Na divadle	2
Něco pro Sally	3
Probuzení	3
V kavárně	4
Vrabčák	4